

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Janu Kučerovi, nar. 21. 8. 1928,

za veřejné postoje bránící kolektivizaci, kterými v obci Nížkov v roce 1953 naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 4 zákona č. 262/2011 Sb.

Jan Kučera vystupoval proti provádění hospodářsko-technické úpravy pozemků v obci Nížkov (potažmo proti kolektivizaci venkova) a jeho jednání, kterému předcházelo přesvědčování místních rolníků a sedláků, aby se podrobili hospodářsko-technické úpravě pozemků, potažmo kolektivizaci, tamními členy KSČ, vyvrcholilo tím, že dne 25. 9. 1953 slovně napadl předsedu místního JZD, který rozvážel chlévskou mrvu na pozemky, které patřily rodině Jana Kučery a které byly proti souhlasu rodiny zahrnuty do JZD Nížkov. Pro toto své jednání byl Jan Kučera dle výroku odsuzujícího rozsudku shledán vinným, že *v obci Nížkov, okr. Žďár nad Sázavou ... během roku 1953 až do 22. 9. 1953 úmyslně ohrozil obecný zájem jednáním nepřátelským lidově-demokratickému společenskému řádu republiky, tím, že se veřejně snažil u obyvatel obce Nížkova vyvolat nepřátelskou náladu proti provádění HTÚP a dne 22. 9. 1953 slovně napadl předsedu JZD Josefa Marka, tím spáchal ... trestný čin nepřátelského jednání proti republice podle § 129 tr. z. a za to byl odsouzen ... k trestu odnětí svobody na 1 rok.*“ Jak vyplývá dále z odsuzujícího rozsudku, mělo uvedené jednání Jana Kučery: „... jak neblahé následky tak, že koncem září 1953 více rolníků, zejména vesnických boháčů nerespektovalo HTÚP a selo na svých bývalých pozemcích, takže tím z velké části byl zmařen účel scelení, které mělo zavést osmihonný osevní postup v celém katastru obce. Tyto následky si obviněný plně uvědomoval a přímo je zamýšlel, a proto svými řečmi, vůči obyvatelům Nížkova, že jeho rodina bude set stále na svých bývalých polích a výroky vůči svědku Markovi naplnil všechny znaky trestného činu nepřátelského jednání proti republice“.

Jan Kučera tedy **svými veřejnými postoji** v roce 1953 **vystupoval přímo, zjevně a prokazatelně proti násilné a nesmyslné hospodářsko-technické úpravě pozemků v obci Nížkov a proti kolektivizaci** a tím se ve svém důsledku postavil proti komunistickému režimu, který k dosažení svých cílů (nastolení beztržní komunistické společnosti, socializace vesnice atd.) využíval různé prostředky, mezi něž lze řadit i hospodářsko-technickou úpravu pozemků v tehdejších pojetí nebo kolektivizaci.

Etická komise ve svém rozhodnutí také zdůraznila, že **jednání účastníka řízení bylo vedeno zcela legitimní snahou ochránit rodinný majetek před jeho nezákonnou a nespravedlivou usurpací a použil k tomu prostředky veskrze demokratické. Takový postoj Etická komise oceňuje, a to i v souladu se svojí konstantní rozhodovací praxí.**